

קונטרס

דפי עזר

ללימוד שו"ע עם משנה ברורה לפי סדר הלוח "הלכתא דיומא"

מחזור שינתיים

חלק ב'

כולל בתוכו:

דפי חזרה

דפי ציורים וטבלאות

דפי סיכום

בלק תשע"א לפ"ק

יוצא לאור ע"י
מפעל הלכתא דיומא

מילא החריץ ע"י נסר האם מערבין ביניהם?

נתן עליו נסר כמין גשר משפת החריץ אל שפתו, אם הוא רחב ד' חשוב כפתח ומערבין אחד, ואם רצו מערבין שנים אף שהחריץ ארוך הרבה מאד, אבל אם הוא פחות מד"ט מערבין שנים דוקא. ולא חשבינן אותו כפתח אלא מד"ט רוחב עד י' אמות, אבל ביותר מזה חשוב כפרצה, וע"כ אם סתם החריץ בנסרים עד יותר מ' אמות בארכו, או שנתן נסר אחד לאורך החריץ ביותר מ' אמות ומיעט שם החריץ מרוחב ד' טפחים ואפילו הוא מחזיק רק כל שהוא ברחבו, חשוב כפרצה ביותר מ' אמות ומערבין אחד ולא שנים. וה"ה אם מלאו ברוחב ד' בדבר המבטלו שם. ואם נתן הנסר לאורך החריץ במשך ד', אפי' אין בו אלא כ"ש חשוב כפתח שהרי מיעטו מד' ואם רצו מערבין יחד, ואפילו אין הנסר מחזיק לארכו רק ד' טפחים די ודבעלמא שיעור פתח הוא בד"ט, ויעמידנו ע"ג יתדות.

אם אינו עמוק מב' צדדיו בשה האם מערבין יחד?

אם החריץ עמוק לא' י' ולשני אינו עמוק י', או שהוא שוה לשניהם, דינו ככותל שמערבין שנים ואין מערבין אחד, וכן אם היה מונח פירות בחריץ שהוא עמוק י' ורחב ד' טפחים שאין יכולין להוציא משם לבית ולא מבית לתוכו, אך אם לאחד עמוק י' ולשני אינו עמוק י', כגון שקרקעו של אחד היה נמוך מחבירו, נותנין לזה להשתמש בו שלו ניחא תשמישתיה ביותר.

ב' חצירות וגדיש ביניהם האם מערבין ביניהם?

גדיש של תבן שבין שתי חצרות והיו לכל אחד דירין בפ"ע, והיו פרוצין זה לזה ביותר מ' אמות, והתבן הזה סותם מקום הפרצה, אם הוא גבוה י' כל א' מערב לעצמו, נתמעט בחול מגובה י' ובמשך יותר מ' אמות צריכים לערב ביחד, אבל בפחות מ' אם רצו מערבין שנים, ובנתמעט בשבת כיון שהותרה בתחילת כניסת השבת הותרה.

האם מותר להעמיד בהמתו לאכול מהגדיש?

בעוד שלא נתמעט אסור לשום א' מהם ליתן מן התבן לתוך קופתו בשבת להאכילה לבהמתו, וי"א דאפילו אם נתמעט בשבת ג"כ אסור משום מוקצה, ואפילו להעמידה שם כדי שתאכל אסור, אבל יכול לעמוד בפניה כדי שלא יהא לה דרך לנטות אלא לשם. וי"א דאפילו בחול אסור ליתן ממנו לקופתו וכן להעמיד הבהמה בידים, ולא החמירו בכל ימי החול כ"א בע"ש, וכן בשבת עצמו ג"כ מותר, ודוקא בנוטל מעט מעט חיישינן לזה, אבל לא במסלק כולו בבת אחת, והעיקר כסברא ראשונה.

ב' בתים וגדיש ביניהם האם מערבין ביניהם?

בד"א בגדיש שבין ב' חצרות, אבל גדיש שבין שני בתים הפרוצים ביותר מ' אמות למקום הגדיש והוא סותם הפרצה, והבתים שייכים כל אחד לחצר אחרת מפני שפתוחים כל אחד לחצר אחרת ולא עירבו שני החצירות ביחד, מותר להאכיל

לבהמתו ממנו בידים, וה"ה בית אחד גדול שנחלק לשנים ע"י מחיצת התבן שבאמצע, ויש לכל אחד פתח לחצר אחרת ולא עירבו החצירות יחד, דכשנסתלק התבן אוסרין זה על זה. ודוקא כשיש תקרה להגדיש, או שהתבן מונח ומפסיק באמצע הבית, ואפילו אם לא היתה המחיצה מגעת לתקרה אלא בסמוך לה פחות מג"ט אמרינן לבוד, דברחוקה ג' מתקרה אף שגובה י' אין מתירין במחיצה גרוע כזו. וכשאין שם שתי בתים ורק בית אחת בלא מחיצות מלאה תבן וזה מפסיק בין שתי החצירות צ"ע אי בעינן שתהא מגעת לתקרה בחילוק שני חצרות, דהא תבן בעלמא בלא תקרה כלל ג"כ די, וצ"ע.

נתר המחבר ב' עליות זה לזה האם מערבין ביניהם?

שתי גזוזטראות הבולטות משני עליו' זו כנגד זו, ונתן ביניהם נסר רחב ד' וקבע הנסר במסמרים שלא יוכל ליטלו בשבת, הרי הוא כפתח ומותר לטלטל בשתי החצרות מזה לזה אם ירצו לערב יחד, ודוקא כשהיו הגזוזטראות בולטות מן העליות שיש בהן דירין, אבל אם היו כה"ג בולטות משתי חצרות לא מהני כיון שהוא למעלה מ"ט. ואם אין המרחק שביניהם ד' אפילו בלא נסר נמי דינא הכי שיכולין לערב יחד כשירצו.

האם יכולין גם לערב כ"א לעצמו?

אם רצו כל אחת מערבת לעצמה, ובאופן זה לא יהיו יכולים לטלטל מחצר לחצר כלים ששבתו בבית, וגם על סמיכת הגזוזטרא גופא לא יהיו יכולין לטלטל כלים ששבתו בבית דהוא רשות שניהם, ודאלו כלים ששבתו בגזוזטרא גופא בודאי מותר לטלטל אפילו בלי עירוב כלל. ובאופן זה יהיה מותר לכ"א לטלטל מכלי ביתו בשטח גזוזטרא השייך לו, אמנם על השטח שכנגד הנסר וגם על הנסר גופא אסור, ודוקא שסמיכת הגזוזטראות זו לזו לא יהיה באורך כל הכותל, דבאורך כל הכותל או שהיה נמשך הסמיכה זו לזו ביותר מ' אמות או מערבין אחד ולא שנים. ודוקא כשאין הנסר מחזיק רק מד' טפחים עד י' אמות, אבל אם הוא מרוצף בנסרים יותר מ' אמות מערבין אחד ולא שנים. ומה שצריכין לערב יחד הוא רק להועיל שיהיו יכולין כ"א לטלטל על הגזוזטרא וכן לחצר חבירו כלים ששבתו בבית, אבל מ"מ אפילו לא עירוב יחד יכולים כ"א לערב לעצמו החצר עם בתיו ועליה שלו.

היו זו שלא כנגד זו האם מערבין ביניהם?

אם היו זו שלא כנגד זו שאחת משוכה למזרח וא' למערב אינם יכולים לערב יחד, וכל שהוא מעוקם בג"ט לא מהני נסר, וכן אם היתה אחת גבוהה מחברת' לא חשיב פתח. וה"מ כשמרוחק' זו מזו ג"ט, אבל אם הם תוך ג' זו לזו, בין בריחוק בין בגובה שמרוחק זה מזה יותר מד' טפחים באויר שבין זו לזו אלא שזו גבוה מזו בפחות מג' טפחים, וה"ה נמי כשמרוחק זו מזו בפחות מג' טפחים בריחוק שזו לצד מזרח וזו לצד מערב ואינם זה כנגד זה ממש רק שמרוחק פחות מג"ט, אמרינן לבוד והוי כאלו הם זו כנגד זו, ואז אף שעדיין יש אויר רחוק בין זו לזו יותר מד"ט מותר ע"י נסר שנותן בין זו לזו.

הגוי' מרפסת ארוכה המשמש לב' בתים וגדר באמצע וכ"א יש לו פתח משלו מהו לטלטל מזה לזה? בעצמך...

הלבנת דיוזא

לימוד שילוח עירך ארוך עם משנה ברורה

כל הזכויות שמורות

זכות הלימוד

דפי שיעורים וטבלאות

משנה ברורה

מן סימן שעב סעיף יז
עד סימן שעד סעיף א

א' תמוז

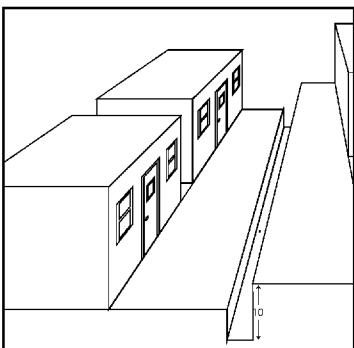
מחזור שינתיים

חלק ב'

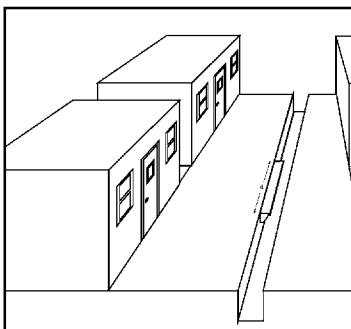
1800 466-7593

www.Hilchusadyoma.org

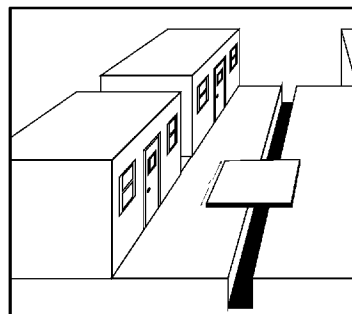
כל הזכויות שמורות
ואסור להעתיקם בלי רשות
© מהגות המפעל

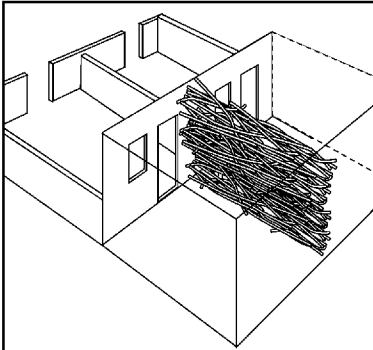
שו"ע סעיף יח
אם החריץ עמוק לא עשרה
ולשני אינו עמוק עשרה

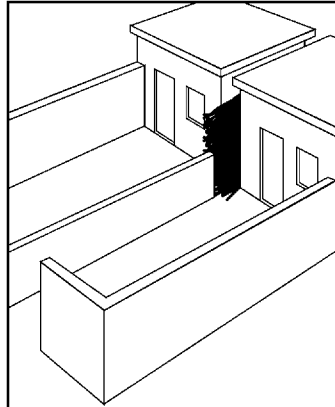
שו"ע סעיף יז
ואם נתן הנסר לאורך החריץ
במשך ארבעה

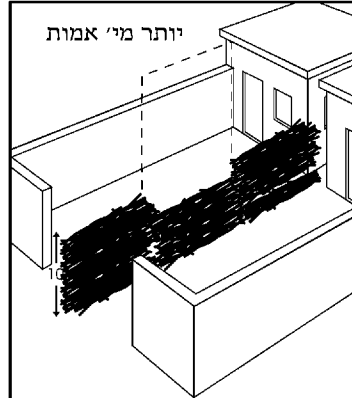
סימן שע"ב - שו"ע סעיף יז
נתן עליו נסר כמין גשר משפת
החריץ אל שפתו

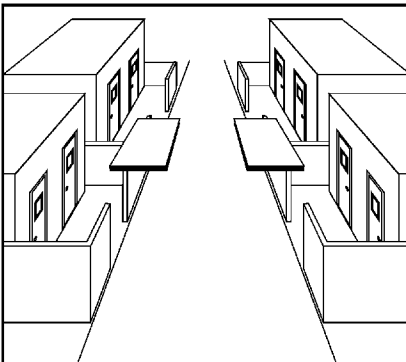
מ"ב ס"ק קמ"א
וה"ה בית אחר גדול שנחלק לשנים
ע"י מחיצת התבן שבאמצע ויש
לכל אחד פתח לחצר אחרת

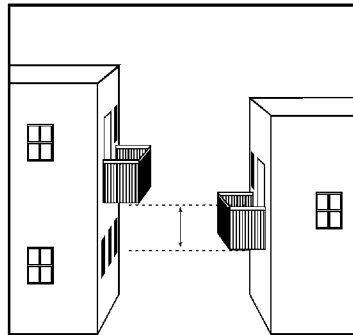
שו"ע סעיף יט
גדש שבן ב' בתים....

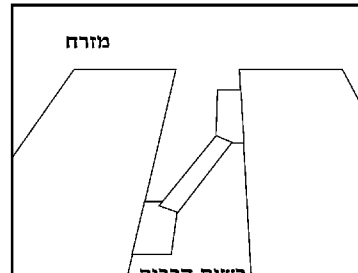
יותר מ"י אמות
שו"ע סעיף יט
גדש של תבן בן ב' הצרות...

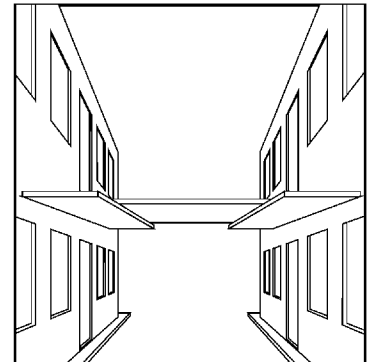
מ"ב ס"ק ה
אבל אם הי' כהאי גונא בולטות
משני חצירות לא מהני

שו"ע סעיף א
וכן אם היתה אחת גבוהה
מחברתה

מזרח
רשות הרבים
מערב
שו"ע סעיף א
אבל אם היו זו שלא כנגד זו,
שאחת משוכה למזרח וא' למערב

סימן שעג - שו"ע סעיף א
שתי גזוזטראות...
ונתן ביניהם נסר רחב ארבעה

עירבו דרך חלון או פתח שנסתם בשבת מה דינו?

עירבו דרך חלון או פתח שביניהם ונסתם בשבת מותרים להשתמש מזו לזו דרך גובה הכותל וחוריו בשבת זו, דלשבת אחרת בודאי אסור, וכ"ש כל אחת לעצמה דמותרת אף אותה שאין העירוב מונחת בתוכה. אבל אם נסתם מבעוד יום אפילו חזר ונפתח בשבת אסורין, ואפילו אם עירבו כבר לפני שבת שערכה לשבת אחת ואותו עירוב נשאר עדיין קיים אין יכולין לסמוך עליו בשבת זו אחר שנפתח הפתח.

עירב לשנה ונסתם בחול ונפתח אח"כ מה דינו?

אפי' אם עירב לשנה ונסתם הפתח בחול, לא מיבעי אם נפתח קודם השבת בודאי הוי עירוב, אלא אפילו אם נפתח בשבת גופא לא נתבטל ומיד שנפתח חזר העירוב להתירו הראשון ואפילו סתמה בכונה, ויש אוסרין כשחזר ונפתח בשבת, ומ"מ אין לדחות המתירין מהלכה, ואין להקל כשסתמו במזיד אלא כשנפתח קודם השבת וכן ראוי לנהוג למעשה, אכן אם בעת שסתמו היה בדעתו רק לפי שעה ואח"כ לחזור ולפתחו מותר אף כשחזר ונפתח בשבת. וה"ה כשנתבטל העירובי חצרות על ידי סבה אחרת, כגון שנתקלקל הצורת הפתח שבמבוי, אם חזר ונתקן הצורת הפתח בשבת ע"י עכו"ם וכדו' אף שבין השמשות היה פרוץ עדיין, מ"מ כשחזר ונתקן בשבת חזר העירובי חצירות למקומו, ואף דיש לחלק קצת מ"מ בשעת הדחק יש להקל בזה. וכשעירב לשבת אחת ונידע שמבע"י נתקלקל הצורה פ"פ חזר ונתקן הצורה פ"פ בשבת ע"י עכו"ם לא מהני.

נפרץ כותל בין ב' חצירות מה והיכן מותר לטלטל?

היה כותל בין שתי חצרות ועירבה כל אחת לעצמה, ונפרץ הכותל בשבת במילואו או ביותר מעשר אמות, מותרים לטלטל כל השבת כל אחד בחצרו אפילו כלי הבית, דאלו כלי החצר מותר לטלטל אף מחצר לחצר גם כשנפרץ, אבל חצר שנפרצה בשבת לר"ה או לכרמלית אסור לטלטל בתוך חצר יותר מד"א, אבל בתוך ד"א מותר אפילו לטלטל ממנו לכרמלית דהוא נמי ככרמלית דמיא, ובמ"א מסתפק בזה דאפשר דאעפ"כ שם חצר עליו, ואין להקל.

חצר קטנה שנפרצה לגדולה מה דין הגדולה?

חצר קטנה שנפרצ' קודם שבת ודבשבת אמרינן כיון שהותרה הותרה במילואו לגדולה, ואין בפרצה יותר מ"י אמות ודביותר מ"י

לא שייך לומר דקטנה היא כפתחה של גדולה, גדולה מותרת להוציא כלים ששבתו בבית לחצרה אם עירבה לעצמה, ואין הקטנה אוסרת עליה, אבל אם לא עירבה אף היא אסורה, וכלים ששבתו בחצר מותר לכתחלה להוציא אף לחצר אחרת אפילו כשלא עירבו יחד.

חצר קטנה שנפרצה לגדולה מה דין הקטנה?

קטנה אסורה להוציא כלים ששבתו בבית לחצרה אלא אם כן עירבו יחד, דנפרצה במילואה. הכלל מלואה נקרא היכא דלית ליה פס ד' בחצר או פס משהו מכאן ומכאן ואו טפח לדעה אחת נקרא מלואה ואסור אם נפרץ למקום האסור, ואם נפרץ לחצר צריך עירוב אחד לשניהם, ואם הפרצה יותר מעשר אמות הוי פרצה ג"כ ואסור. ודוקא כשנכנסין כותלי קטנה לגדולה וכשכותלי קטנה מופלגים ג"ט מכותלי אורך הגדולה, ואף כותל אחד סג, דאם לא כן היתה קטנה ניתרת ע"י נראה מבחוץ ושוה מבפנים.

גג קטן הפתוח לגג גדול היכן מותר לטלטל?

גג קטן שהיה פתוח קודם שבת ודבשבת אמרינן כיון שהותרה הותרה לגג גדול הסמוך לו, וכל גג הקטן היה מכוון נגד גג הגדול הסמוך לו, ולא עירבו בעליהם יחד וגם אין גג הקטן מחזיק יותר מ"י אמות, קטן אסור להעלות עליו כלים ששבתו בבית, דאילו כלים ששבתו על הגג מותר לטלטלם אפילו לגג הכירו בלי עירוב כלל, וגדול מותר להוציא כלי הבית על גגו, והוא שיהיו מחיצות הבית ניכרות למי שעומד על הגג, אבל אם אינם ניכרות כגון שהגג בולט עליהם הוי כרמלית, ודוקא כשבולט ד"ט, אבל אם אין בולט ד"ט הוי כמחיצות ניכרות.

באיזה כלים מותר להשתמש על הגג?

אסור לטלטל בכל אחד אפילו כלים ששבתו על הגג כ"א בתוך ד' אמות, אלא אם כן פתוח לו מהבית חלון ד' על ד', ומ"מ לא מהני אלא להתיר להשתמש על גג בכלים ששבתו בתוכו, אבל להעלות עליו כלים ששבתו בבית אסור כ"ז שלא עירבו יחד. ואם שני הגגין שויין אוסרין זה על זה אפילו אם אינם יותר מ"י אמות.

האם מותר לטלטל מבית לבית דרך הגג הפרוץ?
בעצמך...

הגג
בעצמך...

דפי שינויים ושכלאות

משנה ברורה

מן סימן שעד סעיף א
עד סימן שעה סעיף א

ב' תמוז

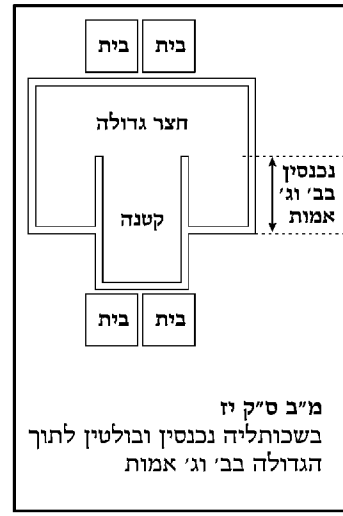
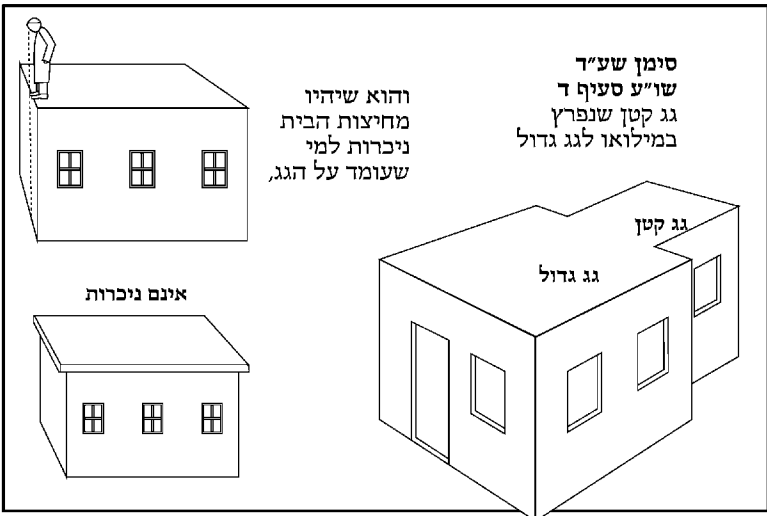
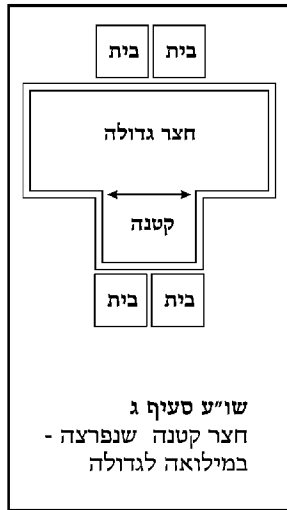
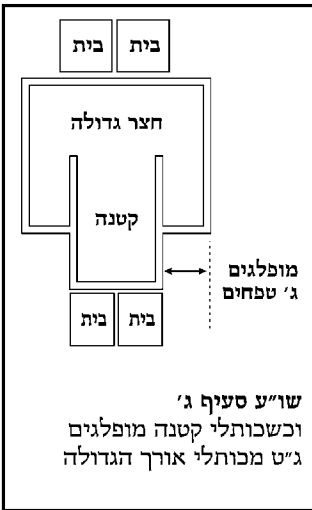
מחזור שינתיים

חלק ב'

1800 466-7593

www.Hilchusadyoma.org

כל הזכויות שמורות
ואסור להעתיקם בלי רשות
© מהגות המפעל

להכניס המים לבתיהם, אפילו בכלים ששבתו בחצר שבהם מותר לדלות מהבור אף ששייך לשניהם אבל אסור להכניס המים לבית, ואין נותנין אותו לבני המרפסת הואיל וגם להם תשמישו בקשה ע"י שלשול עשרה טפחים, ואם לאחד בשלשול ולהשני בזריקת גובה ובשלשול שניהם אסורין, ואפילו אם הבור מלא מים עד גובה החוליא שסמוכה למרפסת אסור משום גזירה שמא יחסרו המים עד נמוך י"ט מן המרפסת, אבל אם היה הבור מלא בדבר שאין ניטל בשבת הרי הוא כעמוד או תל גבוה י' מחצר ותוך י' למרפסת, שנותנין אותו לבני מרפסת כשאינו מופלג מכנגדה ד"ט להשתמש על גבה.

זיון המשמש לשניהם האם מותרין לטלטל מזל"ז?

זיונים היוצאים מהכתלים ובני החצר ובני העליה עירבו כ"א לעצמן, והזיונים היו שייכין לבני החצר והעליה בשותפות, והיו רחבים ד"ט כל שהוא למטה מ"ט, הרי זה נחשב מהחצר ובני החצר משתמשין בו. וכל שהוא בתוך י"ט העליונים הסמוכים לעליה אנשי עלייה משתמשין בו, והנשאר בין י' התחתונים עד תחלת י' העליונים מן הזיון היוצאים שניהם אסורים בו כשהיו יותר מכ' טפחים מן העליה לקרקע החצר, וה"ה כשהיה פחות מכ' והזיון עומד באמצע ואין ממנו י"ט לא לזה ולא לזה, ואין משתמשין בהם בכלים ששבתו בבתיים אלא אם כן עירבו.

האם מותר למלאות מבור העומד בין ב' חצירות?

בור שבין שתי חצרות אפילו אין מימיו עמוקין י' טפחים, ואין בכותל המפסיק בין החצרות העומד ע"ג הבור פתח או חלון שיוכלו לערב, או שיש ביניהם ולא עירבו, אין ממלאים ממנו בשבת אלא אם כן עשו מחיצה עשרה למעלה מן המים, ואע"פ שאינה מגעת המחיצה עד קרקע הבור, ובעינין רק שלא יכנס הדלי לחלק חבירו. וצריך שיהיה טפח מן המחיצה יורד בתוך המים, וכ"ש אם מחציתה למטה ומחציתה למעלה, ואם היתה המחיצה של הי"ט כולה בתוך המים, וה"ה אפילו אם היתה ארוכה יותר ומגעת עד קרקע הבור, צריך שיהיה טפח יוצא ממנה למעלה מן המים כדי שתהיה ניכרת רשות זה מזה, ובוזה הטפח לבר סגי שלא ילך הדלי לרשות חבירו.

עשו קורה על פי הבור האם מותר למלאות?

וכן אם עשו על פי הבור קורה רחבה ד"ט כדי שיוכלו למלאות, זה ממלא מצד הקורה וזה ממלא מצד האחר, וה"ה אם היה המחיצה רחב בעוביה ארבעה טפחים ג"כ דינה כפי תקרה, וא"כ די אם הורידה בתוך הבור ונמדד היורד טפחים משפת פי הבור ולמטה, וי"א שצריך להניח הקורה בתוך אונן הבור, וצ"ע למעשה, אבל כשלא נעשה כדי להתיר לא, ואף שחוצב מתחת הקורה ושם רשות שניהם שולטות א"צ אלא שלא יהא ניכר להדיא שחוצב מרשות חבירו. ודוקא אם בא למלאות בכלים של בית, אבל בכלים של חצר לא בענין שום תיקון, ועכ"פ אסור להכניס המים לבית אם לא עשו שום תיקון דהא לא עירבו שתי החצרות ביחד.

האם מותר לטלטל ממרפסת לחצר כשלא עירבו?

מרפסת אינם אוסרים על בני החצר כשלא עירבו יחד אלא בני העליות לעצמן ובני החצר לעצמן, ואם רצו מערבים יחד ואם רצו כל א' מערב לעצמו, ומותר לטלטל אפילו כלי הבית לחצר, וכן כלי עליה למרפסת, אבל כלי הבית למרפסת או כלי עליה לחצר אסור כיון שלא עירבו יחד, דאלו כלי החצר למרפסת מותר לטלטל אפילו לא עירבו כלל לא זה ולא זה דגגין וחצרות ומרפסת רשות אחת הן, ובלבד שיערבו כל בני מרפסת לעצמן כדי שתהא רגל המותרת במקומה, דאם לא עירבו בפני עצמן והיא אסורה במקומה אסרת ג"כ על החצר לטלטל בתוכה מכלי הבית. וכ"ז דוקא כשהמרפסת גבוהה י"ט מן החצר דאי לא היה גבוהה י"ט הוי ליה עם החצר כחצר א'.

היה שם תל ועמוד המשמש לשניהם מה דינם?

אם לא עירבו יחד ויש בחצר תל או עמוד והוא רחב דע"ה, דאל"ה הוי מקום פטור ובטל להכא ולהכא, שהוא משותף בין שניהם, ודאם הוא של אחד מהם אינם אוסרים עליו בכל גווני, אפילו אם לו בקשה ולהשני בנחת, אם אינם גבוהים י"ט מן הארץ וגם מן המרפסת שלמעלה מהם אין נמוך ממנה י"ט, הרי אלו נחשבי' בין החצר ובין המרפסת ושניהם אסורים להוציא שם כלים שבבתיים, ודוקא כשהיה התל והעמוד סמוך להמרפסת בתוך ד"ט, דאם היו רחוקים ממנו ד"ט א"כ תשמיש המרפסת עליו בקשה והחצר בנחת ונותנים אותו לבני החצר, ואם היה נמוך מן המרפסת י"ט או היו נותנים אותו לבני החצר דלהם תשמישו בנחת ולבני המרפסת בקשה, ואם הם גבוהים מקרקעית החצר י"ט ובתוך עשרה למרפסת והם בתוך ד' טפחים למרפסת, בני מרפסת מותרים לפי שתשמישו להם בנחת מלבני החצר, ואם היה מרוחק י' גם ממרפסת היה לשניהם בקשה ויד שניהן שוין בו לאסור זה על זה. ואם היו רחוקים מהמרפסת ד"ט או יותר אע"פ שגבוהים י' מן החצר לתוך י' למרפסת הרי אלו בכלל החצר והמרפסת, ואם היו נמוכים י"ט גם מהמרפסת י"א דתשמיש של אנשי החצר נוח יותר שם ונותנין אותו להם, וי"א דמקרי לשניהם תשמישו בקשה ואוסרין זה ע"ז.

מהו גדר תשמיש נחת וקשה?

גדר בנחת ובקשה הוא כל שצריך לתשמישו זריקה שהתל או העמוד גבוה ממנו י"ט וצריך לזרוק שם, או שצריך שלשול שהמקום ההוא נמוך ממנו י"ט כ"ז מקרי קשה, ואם הוא פחות מ"ט הן בזריקה והן בשלשול מקרי בנחת, ולפעמים מקרי קשה אפילו אם הוא פחות מ"ט, כגון שאותו עמוד או התל מופלג בריחוק מקום ממנו ד"ט וצריך לזרוק באויר.

בור המשמש לשניהם האם מותרין לטלטל מזל"ז?

בור שבחצר של בני המרפסת ובני החצר בשותפות ומקיפתו חוליא גבוהה י"ט וסמוכה למרפסת בתוך ד"ט, אוסרין זה על זה כשלא עירבו יחד למלאות מים בדלי ששבת בבית או בעליות, וכן

הגנה בעצמך... שנים הקודמים שהשתמשו במים מבור שבחצר האם היו צריכין למלאות קודם השבת לשבת?

כל הוציות שמורות
אסור לזנוקם מל ירוח
עם משנה ברורה

דפי שיעורים ושכלאות

משנה ברורה

מן סימן שעה סעיף א

עד סימן שעו סעיף ב

ג' תמוז

מחזור שינתיים

חלק ב'

1800 466-7593

www.Hilchusadyoma.org

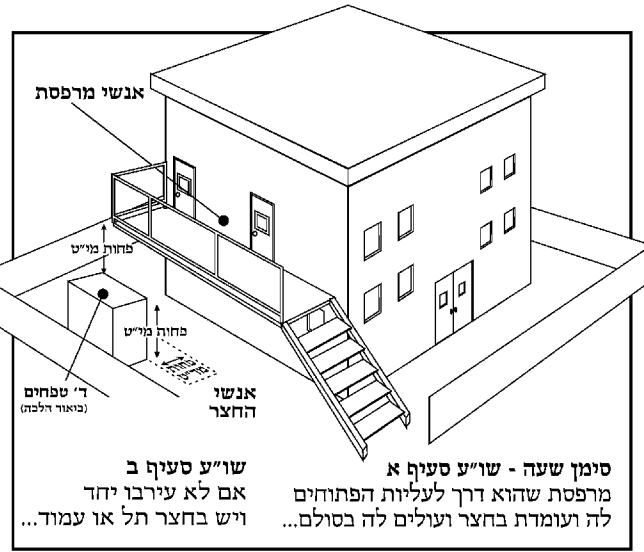
כל הזכויות שמורות

ואסור להעתיקם בלי רשות

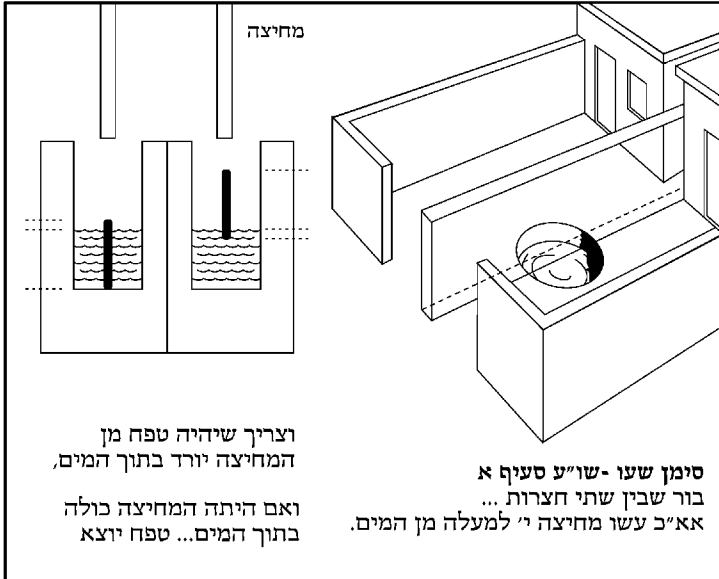
© מהגות המופל

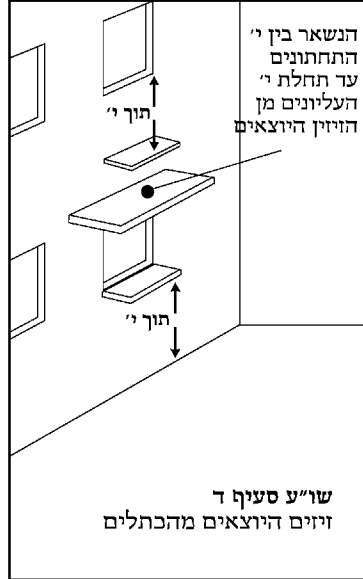
מ"ב ס"ק יא
בור שבחצר... ומקיפתו חוליא
גבוה י' טפחים וסמוכה למרפסת

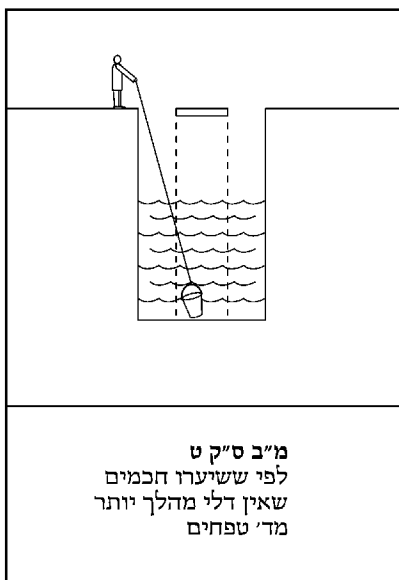
סימן שעה - שו"ע סעיף א
מרפסת שהוא דרך לעליות הפתוחים
לה ועומדת בחצר ועולים לה בסולם...
שו"ע סעיף ב
אם לא עירבו יחד
ויש בחצר תל או עמוד...
ד' טפחים
(מיאור הלכה)

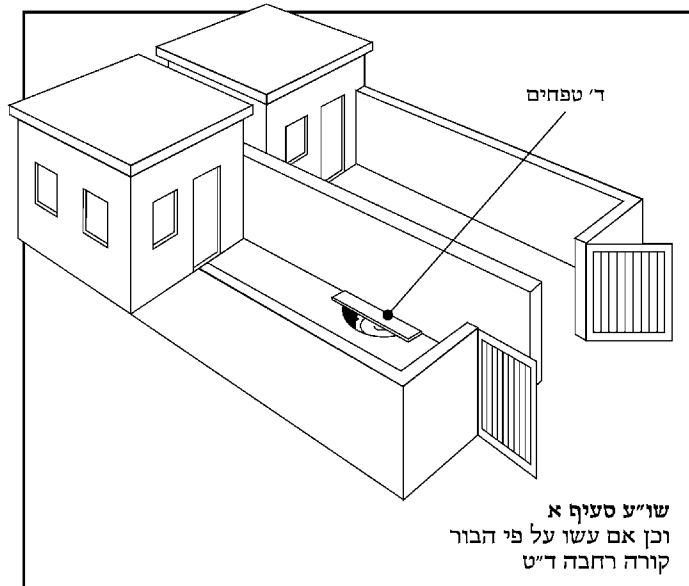
מחיצה
וצריך שיהיה טפח מן
המחיצה יורד בתוך המים,
ואם היתה המחיצה כולה
בתוך המים... טפח יוצא

שו"ע סעיף ד
זיזים היוצאים מהכתלים
הנשאר בין י' התחתונים
עד תחלת י' העליונים מן
הויזין היוצאים
תוך י'
תוך י'

מ"ב ס"ק ט
לפי ששיערו חכמים
שאינ דלי מהלך יותר
מד' טפחים

שו"ע סעיף א
וכן אם עשו על פי הבור
קורה רחבה ד"ט

בית הכסא שבין שני בתים ולא עירבו יחד רשות שניהם שולטת בו ואסורים, ודוקא שמקום מושב ביהכ"ס היה מיוחד לכל אחד לבדו ורק מקום החפירה שלמטה שהצואה נופלת שם היה של שניהם, אבל אם גם מקום המושב היה שייך לשניהם מותר, ואם שכח ולא עירב בדיעבד מותר לפנות דגדול כבוד הבריות.

ב' עליות זה כנגד זה מהו לשפוך לתוך גומת חבירו?

שתי עליות הפתוחות לחצר זו כנגד זו, ואחת עשתה גומא בחצר סמוך לה נגד עליתה כדי לשפוך בחצר שאין בה ד' אמות מימיה, דבבבב כזה אסור לשפוך מים כשאין בה גומא לזה, והשניה לא עשתה, אם עירבו יחד שתייהם מותרות לשפוך מימיהן אפילו תוך הגומא להדיא, ואם לא עירבו יחד והאחת שעשתה הגומא עם כל שכניה הדרים אצלה בעליתה עירב' לעצמו, ויש מרפסת לפני כל עליה ועליה, דאי לא היה מרפסת כלל לפני העליות אפילו אם שתיהן לא עירבו כלל ג"כ מותר אותה שעשתה העוקא לפניה, ונכנסין הכל להמרפסת דרך פתח העליה וממנה יורדין לחצר, והשניה לא עירבה כלל, זו שלא עירבה אסורה אפילו אם עשתה ג"כ גומא, ולכן כשהאחת עשתה עוקא לעצמה והשניה לא עשתה, זו שלא עשתה אסורה, וכשהאחת עשתה עוקא לעצמה והשניה לא עשתה ושתיהן עירבו, או שהאחת עירבה לעצמה והשניה לא עירבה ושתיהן עשו גומות, זו שלא עירבה אסורה ושעירבה מותרת, וכן לענין עוקא תלויו במי שעשה העוקא, ולא מיבעי שאסורה להוציא הכלי עם השופכין דרך החצר עד גומתה או להוציא להמרפסת דהא לא עירבה, אלא אפילו לשפוך בביתה שילך המים מעצמו למרפסת ומשם ירד למטה ג"כ אסור, ואותה שעירבה מותרת כשעשתה גומא, ובלבד שלא תשפוך להדיא בגומא אלא תשפוך בעלייה והם יורדים לגומא, דכחו בחצר שאינה מעורבת שרי, אבל בלא גומא אסורה לשפוך בביתה או למרפסת שירדו המים לחצר, ואפילו אם חברתה עשתה גומא והמים ירדו מהחצר לאותה גומא ג"כ אסור. וה"ה אם החצר יותר מד' אמות וה"ה אפילו ד"א, דשתייהם מותרים לשפוך גם על המרפסת ושירד לחצר ואין צריכים לגומא, וה"ה בימות הגשמים שאין צריכין לעוקא וכנ"ל בסימן שני אפילו בפחותה מד"א יהיה הדין דשניהם מותרים, ודוקא בשעירבו כ"א לעצמו, ואפילו אם אחד עשה גומא לצד עליתו לא חיישינן שהשני יוליך הכלי עם השופכין לשם.

מהו למלאות מבאר העומד בשביל בין ב' חצירות?

באר שבאמצע השביל שהוא כמין מבוי קטן מפסיק בין שתי חצרות והוא שייך לשתי החצרות, ובור באמצע ומשלשל הדלי לתוכו דרך חלון שבכותל החצרות, אע"פ שהיא מופלגת מכותל זה ד"ט ומכותל זה ד"ט, וכ"ש כשהיא מופלגת פחות מד"ט, שניהם ממלאים ממנה ואינם צריכים זיוזים על גבן, שאין אדם אוסר על חבירו דרך אויר. ודוקא כשאין החצרות פתוחות לשביל רק בחלונות, אבל כשיש פתחים מהחצרות לשביל אסור להשתמש בו אפילו דרך חלונות כ"ז שלא עירבו ביחד, בין כשהוא מופלג מן הכותל ד"ט או פחות מד"ט, ואפילו הוצאת זיוזין לא מהני, וי"א דאם אינן מופלגים ד' אסורים אפילו אם אין פתחים להחצרות ותשמישן הוא רק דרך חלונות שבכותל, וכן הלכה.

חורבות שאין בהם דיורין האם אוסרין לבני החצר?

שתי חצרות וביניהם ג' חורבות שאין בהם דיורין, ופרוצות זו לזו ביותר מעשר אמות, ויש לכל אחת מהחצרות חלונות פתוחות להחורבות שאצלם שעל ידיהם הם משתמשין בהם ע"י זריקה, כל אחד מותר באותה שאצלו להשתמש בה דרך חלונות ע"י זריקה, הואיל ואין לו בה תשמיש גמור בחול שאין לו פתח פתוח לה אלא חלון, שאלו היה פתח פתוח לה היו דנין אותו החורבות כחצרות והיו אוסרין זה על זה כשלא עירבו יחד, אין פרצת המחיצה שפרוצות זו לזו אוסרת, ומותר להשתמש בכלה וחבירו אינו יכול לאסור עליו. אבל בשל חבירו אינו יכול להשתמש בה בשבת ע"י זריקה באויר. והאמצעית שהיא עומדת בשהו בין שתי החורבות מותרת לשניהם. ואם היו שלשתן סמוכות לבתים, שהיתה האמצעית כנגד השתים כשלשה ראשי קנקן, שהיתה משוכה כנגד אורך שני החורבות ומגעת שתי ראשיה לשני החצרות, וה"ה כשהיא סמוכה להן בפחות מד"ט, כל אחד מותר בחורבה שאצלו, השלישית הקרובה לשתי החצרות אסורה לשתייהן. ודוקא כשאין להחורבות בעלים אחרים אלא בעלי החצרות שותפין בהן, דאי היו להם בעלים אחרים אף שאינה אוסרת על אחרים אבל בתוכה מיהא אסור לטלטל, וממילא היה אסור לזרוק לתוכן, וי"א דאפילו יש להן בעלים ג"כ מותר לפי שאינה בית דירה.

בביה"כ שבין ב' חצירות האם מותר לטלטל שם?

האם מותר להשתמש בשבת בביה"כ העומד במקום ציבורי ולא עירבו שם?

הגב' בעצמוך...

לבימוד שילוח עירך ארוך עם משנה ברורה

כל הזכויות שמורות. האסור לזייף או לשכח מן ידיו. © מנהלת הסגל

זכות הבימוד

דפי ציוורים וטבלאות

משנה ברורה

מן סימן שעו סעיף ב
עד סימן שעח סעיף א

ד' תמוז

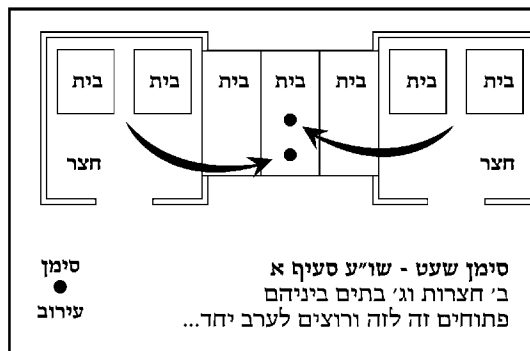
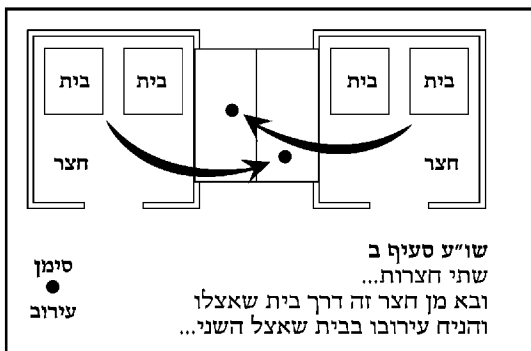
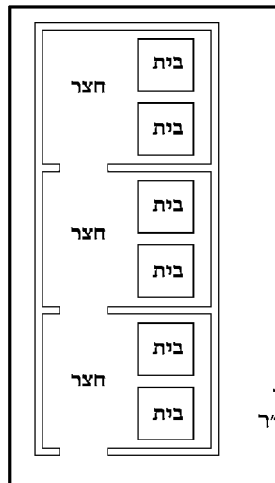
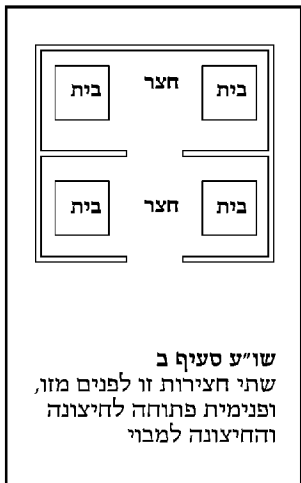
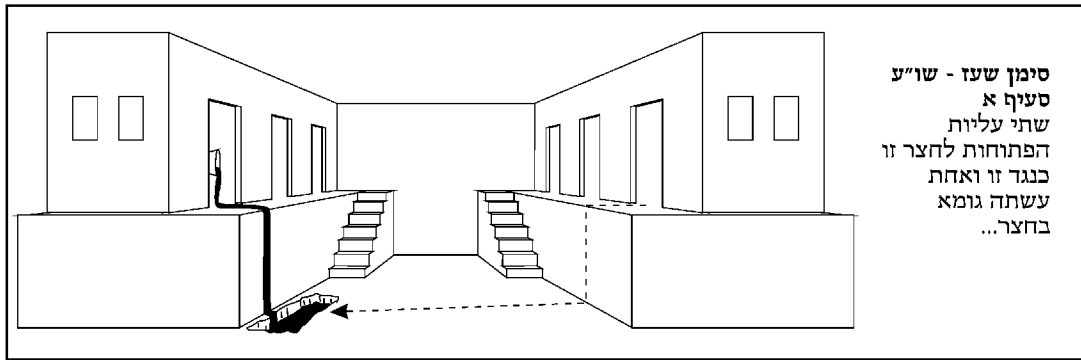
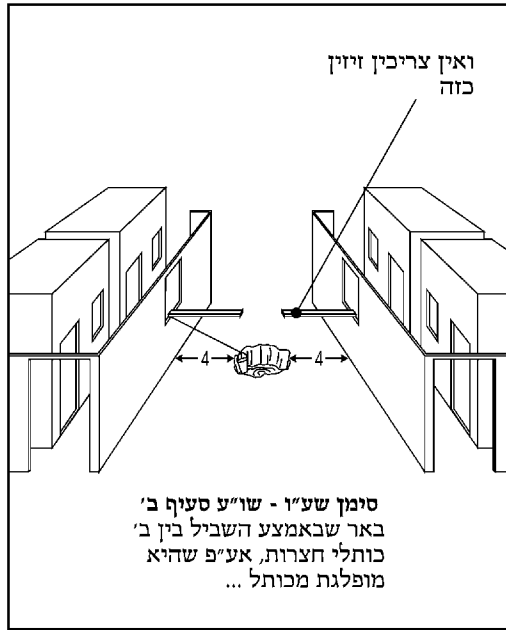
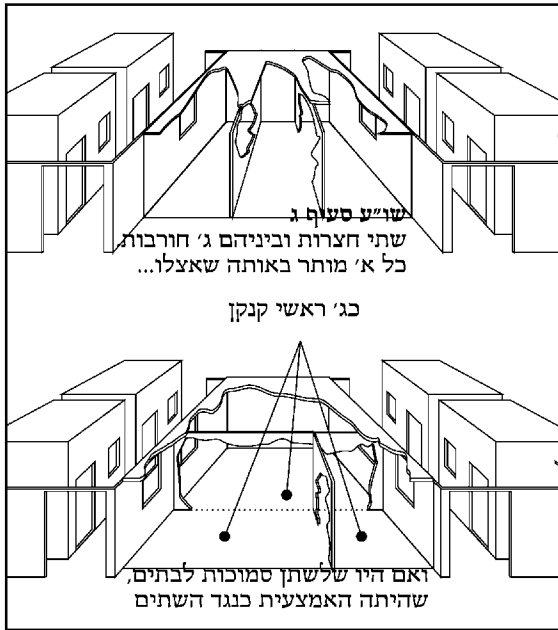
מחזור שינתיים

חלק ב'

1800 466-7593

www.HilchusDiyoma.org

כל הזכויות שמורות
ואסור להעתיקם בלי רשות
© מהגות המפעל

דפי ציוורים וטבלאות

משנה ברורה

מן סימן שעח סעיף א
עד סימן שפ סעיף ג

ה' תמוז

מחזור שינתיים

חלק ב'

1800 466-7593

www.HilchusDiyoma.org

כל הזכויות שמורות
ואסור להעתיקם בלי רשות
© מהגות המפעל

אינה אוסרת שלא במקומה. וה"ה רבים שהם כיחיד שהיו בפנימית האב עם בניו שמקבלים ממנו פרס וכדו' ואינן צריכין לערב או שנים בחיצונה ועירבו.

בית פתוח לב' חצרות האם מערבין בין ב' החצרות?

ב' חצרות וג' בתים ביניהם פתוחים זה לזה וג"כ פתוחים לחצרות שאצלן ורוצים לערב יחד, חצר זה בא דרך בית שאצלו ונותן עירובו בבית שבאמצע, וכן עושה השנייה, ומותרים בשלשתן לטלטל באותן הבתים והבתים בהן אע"פ שלא נתנו חלק בעירוב, שכל בית שאצל החצר חשוב לו כבית שער וא"צ ליתן פת, והאמצעי הוא בית שמניחין בו עירוב וא"צ ליתן פת, ואפילו אם כל ימות החול אין להם רשות לעבור דרך הבתים אפ"ה כיון שהניחו את העירוב בבית האמצעי ע"כ נתרצו הבתים שמשני הצדדין לעבור דרך עליהן כהשבת כשירצו לאכול העירוב. וי"א דה"ה אם נתנו שניהם העירוב באחד מבתים הסמוכים לחצרות או באחד משאר בתים שבשתי החצרות, אלו הג' בתים אין צריכין ליתן עירוב דנעשו כולם בית שער לאותה חצר.

שכח א' מבני החצר לערב האם יכול לבטל רשותו?

א' מבני החצר ששכח ולא עירב עם האחרים אוסר עליהם לטלטל מבתיהם לחצר. מה תקנתם יבטל להם רשותו, וה"ה אפילו כשהזיד ולא עירב מהני ביטול, ויאמר רשותי מבוטלת לכם או קנויה לכם. ואין צריך לקנות בקנין סודר ויכול לבטל אף משתחשך. ואם דר עם ד' או ה' צריך לבטל לכל א' וא' שיאמר רשותי מבוטלת לך ולך, ואם היה הבטול מבני קודם שעירב דבי עירב אדעתא דהאי חולקא נמי עירב מהני הבטול שביטול לו לבד, וי"א דאפילו היה הביטול שביטול לו לאחר שעירב כיון שהוא קודם ביה"ש חל העירוב גם על החלק שביטול לו, ואם לא ביטל לכולם אף למי שביטל אסור. וי"א שדי שיאמר רשותי מבוטלת לכלכם, והעיקר כדבריהם אבל צריך שיעמוד נגד כולם ואומר להם לשון זה, אבל כשהוא אומר לכם והיו יותר משנים לא מהני אף לדעה זו.

לא ביטל רשות ביתו האם אוסר עליהם?

אם ביטל רשותו סתם, וכ"ש אם אמר רשות חצרי מבוטלת לכם, לא ביטל אלא רשותו שיש לו בחצר, הילכך הם מותרים להוציא מבתיהם לחצר וגם הוא שהוא אורח בעלמא, והוא מותר להוציא מביתם אפילו קודם שהחזיקו, אבל אסורין להוציא מביתו לחצר וגם הוא אסור להוציא מביתו לחצר. וי"א שצריך לנעול ביתו כשלא ביטל רשות ביתו, וכשביטל מותר לכתחלה להוציא מביתו הוא והם, כדי שלא יבא להוציא באיסור, ולא יפתחו אלא כשרוצה לצאת ולבא וינעלו מיד אחר צאתו ובואו, ובמקום הדחק יש לסמוך להקל שאין צריך נעילת בית.

ביטל גם רשות ביתו מי מותר לטלטל?

אם ביטל להם גם רשות ביתו מותרין בין הוא בין הם להוציא לחצר בין מביתו בין מבתיהם לאחר שהחזיקו אנשי החצר את רשותו שהוציאו מבתיהם להחצר, וקודם שהחזיקו אם יוציא מביתו לחצר אז חוזר מביטולו וממילא אוסר עליהם והן עליו, וכן יזהר שלא יכניס מחצר לביתו קודם שיכניסו הם מהחצר לביתו.

ג' חצירות פתוחות זל"ז היכן מערבין להוציא מזל"ז?

ג' חצירות פתוחות זו לזו (דאל"ה לא היו יכולין לערב יחד) ופתוחות לר"ה או למבוי, וה"ה אם החיצונה לבד פתוחה לר"ה או למבוי, ואמצעית יש לה דריסת הרגל עם הפנימית השניה שלפנים הימנה, ועירבה כל אחת מהחיצונות עם האמצעית, והחיצונות לא עירבו יחד, החיצונות אסורות זו עם זו, והאמצעית מותרת עם כל אחת מהן והן מותרות עמה. בד"א כשנתנה אמצעית עירובה בזו ועירובה בזו, או שנתנו החיצונות עירובן באמצעית בשני בתים, ואפילו מלאוהו לכלי אחת ואייתר ונתנו אח"כ לכלי אחר דבכה"ג היה מהני אם היו נותנים אותו בבית אחד, אבל אם נתנו בשני בתים לא משתרי החיצונות זו בזו, אבל אם נתנו שתי החיצונות עירובן באמצעית בכלי אחד, או דמליא למנא ואייתר שלשתן מותרות זו עם זו.

פנימית וחיצונת האוסרין זע"ז היכן מערבין ביניהם?

שתי חצירות זו לפנים מזו ופנימית פתוחה לחיצונה והחיצונה למבוי, ובכל אחת יש בע"ב האוסרין זה על זה, ויש לפנימית דריסת רגל על החיצונה, אם עירבה פנימית לעצמה עם בע"ב שבתוכה ולא החיצונה, או שעירבה כל אחת לעצמה ושכח א' מהחיצונה ולא עירב, פנימית מותרת והחיצונה אסורה, שהאחד שלא נתן חלק בעירוב אוסר על השאר אם לא שיבטל את חלקו להם. עירבה חיצונה ולא פנימית, או שעירבה כל אחת לעצמה ושכח א' מהפנימית ולא עירב שתייהן אסורות, דרגל האסורה במקומה אוסרת שלא במקומה כשיש לו דריסת רגל שם, אם לא שיבטל את רשותו לבני הפנימית וגם רשות דריסת הרגל שיש לו בחיצונה לבני חיצונה, דאם יבטל רק רשותו לבני הפנימית רק פנימית מותרת ולא החיצונה. עירבה כל אחת לעצמה כל אחת מותרת בחצרה, שאין הפנימי אוסר על בני החיצונה אף שיש לו דריסת הרגל עליו.

שכח אחד מהן ולא עירב עמהן האם אוסר עליהם?

עירבו ביחד ונתנו עירובן בחיצונה, ושכח א' בין מן הפנימי בין מן החיצונה ולא עירב שתייהן אסורות עד שיבטל רשותו לשתי החצירות, שאם השוכח הוא אחד מן הפנימית בודאי אוסר על החיצונה, ואפילו אם השוכח מן החיצונה אז החיצונה ודאי אסורה, וגם הפנימית אסורה אף שאין לחיצונה דריסת הרגל עליה, ולא מהני בזה שיסתלקו מבני החיצונה ותסגור פתחה. ואם נתנו עירובן בפנימית ושכח א' מן הפנימית ולא עירב שתייהן אסורות, אם לא שיבטל רשותו לשני החצרות, אבל אם יבטל רק לבני הפנימי לא מהני אפילו אם ירצו להסתלק מהחיצונה ולסגור פתחה. אבל אם שכח א' מן החיצונה ולא עירב פנימית מותרת, ואע"ג דמתחלה נשתתפו יחד יכולה לחזור בה ולומר לה לתקוני שיתפתך ולא לעוותי.

האם יחיד שבפנימית יכול לאסור על החיצונים?

אם יחיד דר בפנימית ויחיד בחיצונה, או שנים בחיצונה ועירבו אותם השנים לבד אבל לא עם הפנימית, אין היחיד שבפנימית אוסר על החיצונה אף שלא עירבו יחד, דרגל המותרת במקומה

האם יכול היחיד לומר אני מערב עמכם ואיני מבטל רשותי?

הגנה בעצמך...

הלבנת דיומא

לימוד שילוח עירך אר"ח עם משנה ברורה

כל הזכויות שמורות
המחזור לזיכרון מ"ל וי"ח
© מנהלת התעמולה

זכות הלימוד

האם מועיל להשכיר רשותו?

אם אינו רוצה לבטל להם רשותו אלא להשכירו ו"א שמועיל כמו ביטול, ו"א שאינו מועיל, ו"א דבחול לכו"ע יכול להשכיר דלא גרע מביטול, אלא דבשבת אסור לשכור דהוי כמקח וממכר. ולהלכה רוב אחרונים מקילין בזה לענין ימי החול. (ולאגרא"ו אפי' לענין שבת יש להסתפק) ובפמ"ג מצד דמועיל בדיעבד שכירות אפילו בשבת.

בני החצר שביטלו רשותם למי שלא עירב מה דינם?

אם בני החצר שעירבו מבטלים רשותם לאחר שלא עירב, הוא מותר להוציא מביתו לחצר ולא מבתיהם, והם אסורים אף מביתו לחצר, ו"א דדוקא כשמוציאים מבית לחצר, אבל כשהם מכניסים מחצר לבית אין זה נקרא השתמשות בחצר ולא הוי כרוצים לזכות בחצר, ו"א שגם להכניס מחצר לבית אסור. ולא אמרינן שיהיו כאורחים שאין רבים נעשים אורחים אצל יחיד כשבאמת החצר והבתים שייך להם, אלא כדי שיהא מותר לטלטל נסתלקו מרשותם, דאלו בעלמא באורחים ממש אין ג"מ בין רבים ליחיד ובכל עוני אינם אסורים על בעה"ב, ואפילו קדם היחיד והחזיק נמי לא מהני לענין רבים שלא יוכלו לחזור ולזכות ואסורין בכ"ג, ואע"פ שהם אסורין להוציא בכל עוני, מ"מ אין יכולין לאסור עליו ע"י הוצאתו אם קדם הוא והחזיק, ואפי' ביטלו לו רשות ביתם ג"כ אסורים להוציא בין מביתם ובין מביתו לחצר.

יחיד אצל יחיד האם הוי אורח?

ה"ה אם היו שנים לבד וביטל א' מהם לחבירו, המבטל אסור אף בשל חבירו וחבירו מותר רק בשל עצמו. ו"א דדוקא רבים אצל יחיד לא הוי אורח, אבל יחיד אצל יחיד נעשה אורח, ובשעת הדחק יש לסמוך על זה. ואם רבים דרים בבית א' ו"א דנקראים רבים ולהיפך אם אחד דר בכמה בתים מקרי יחיד, ולהגרא"ו אם רבים דרים בבית א' יחיד דמאי והויין בכלל אורחים לגבי רבים, וצ"ע.

שכחו שנים לערב למי יבטלו רשותם?

שכחו שנים ולא עירבו יכולים לבטל רשותם, והביטול של שנים לא מהני רק לאותם שביטלו להם, אבל להמבטלים עצמם ליכא תקנתא, ויבטל כ"א מהם רשותו לכל בני החצר, בין אם מבטלין לרבים שעירבו ובלבד שכל אחד מהם יבטל לכל א', בין אם מבטלין לא' שלא עירב, ואפילו לא ביטלו השנים בבת אחת אלא בזה אחר זה ג"כ מהני. אבל אין מבטלין לשנים שלא עירבו, בין אם מבטלין רבים ועירבו, בין אם הוא יחיד שלא עירב, שהרי אף לאחר שיבטלו להם הם שנים וא' אסור על חבירו. ואפילו אמר לא' אני מבטל לך על מנת שתחזור ותבטל לחבירך אינו מועיל, ואפילו אמר לו לשון זה מע"ש ג"כ לא מהני, ואם אותו שביטל לראשון חזר וביטל בעצמו לשני שפיר מהני.

ביטל רשותו והוציא בשבת האם הוי חזרה?

המבטל רשותו ועבר והוציא אח"כ מביתו לחצר, ולא מיבעי אם לא ביטל רשות ביתו אלא חצירו דאסור שהרי מוציא מרשות לרשות, אלא אפי' אם ביטל גם רשות ביתו ג"כ אסור להוציא שהרי ע"י הוצאתו חזר מביטול ויש איסור

למפרע, בשוגג אינו אסור, במזיד אסור על בני החצר לטלטל שנראה כחזור ומחזיק ברשות שביטל, ו"א דאף אם הוציא בע"ש נמי כחזור מביטולו דמי ויאסור עליהם כשיתקדש היום, ואינו מוכרח דאפשר דאף שהביטול יכול להיות מבעוד יום מ"מ לענין חזר מביטולו לא שייך אלא כשמוציא בשבת ולא כשמוציא בחול. ומ"מ אם חזר אח"כ ומבטל מחדש מהני, וכ"ז אם לא היה ההוצאה בפרהסיא, אבל אם היה בפרהסיא הרי הוא כעכו"ם ושוב אינו יכול לבטל. ו"א דלא אמרינן שהוא כחזור ומחזיק אלא ע"י הוצאה מבית לחצר, אבל אם מכניס מחצר לבית לא נראה כרוצה לחזור מביטולו ולהחזיק בחצר, ו"א דאין חילוק בין הוצאה להכנסה.

החזיקו בני החצר האם עדיין יכול לחזור מביטולו?

אם החזיקו בו כבר קודם שחזר והוציא כליו, שהוציאו מבתיהם לחצר, או שהכניסו מחצר לבתיהם, אינו יכול לחזור מביטולו, ומהני חזקה אף אם החזיק בערב שבת אחר הביטול, ובוה מרוד כו"ע דשוה הכנסה להוצאה. ולרש"י אין חזקה מועלת אלא אם כן החזיק משחשיכה, ויש להחמיר בדעה זו. ולרש"י לא מקרי חזקה אלא בהכנסה והוצאה שהוא דבר האסור בלא בטול, אבל להטור דמהני חזקה אף מבע"י אפשר דמהני חזקה ע"י השתמשות בחצר גופא אף שלא הוציא והכניס וכמו בחזקות דעלמא, ומ"מ אינו מוכרח.

ב' חצירות האם יכולין לבטל רשותם זה לזה?

יש ביטול רשות מחצר לחצר, לא שנא שתי חצרות ופתח ביניהן ועירבה כל אחת לעצמה, ודאי לא עירבו אין מבטלין, ול"ש עירבו יחד וכששכח אחד מהם ולא עירב דיכול לבטל רשותו לבני חצר שלו וגם לבני האחרת, יכולה כל א' לבטל רשותה לחברתה להיותה מותרת להשתמש בה היכא שעירבה כל אחת לעצמה, דהמבטלים רשותם שוב אסורים להוציא מבתיהם לחצר, והיכא ששכח אחד ולא עירב וביטל רשותו לכולם הוא לבדו אסור וכולם מותרים, לא שנא שתי חצרות זו לפניו מזו ולא עירבו אלא החיצונה לבדה, ודאם גם החיצונה לא עירבו לא אפשר בביטולו, שפנימית אסרת על החיצונה, יכולה לבטל לה רשותה שלא תשתמש ולא תעבור עליה אלא בשעה שצדיכה לצאת, ותהיה החיצונה מותרת, דאין דריסת הרגל אסור אלא עם עשיית תשמיש. או אם עירבו יחד ונתנו עירובין בחיצונה ושכח א' מהפנימית ולא עירב, יכול לבטל רשותו שיבטל רשותו לכל א' מבני הפנימית וגם לכל א' מבני החיצונה, ויהיה הוא לבדו אסור להוציא מבית לחצר וכולם מותרים, ואפילו אם ירצו בני הפנימי להסתלק עצמן מן החיצונה ג"כ לא מהני בבטול לבני הפנימי לבד. וה"ה אם שכח אחד מבני החיצונה ג"כ בעינן שיבטל לשתי החצרות, ולא סגי בשיבטל לבני החיצונה לבד ובני הפנימית יסתלקו מהם אחרי שהעירוב מונה בחיצונה, ואם העירוב מונח בפנימית יכולין בני הפנימי להסתלק מהם ואף שלא ביטל רשותו להם. וה"ה דאם נתנו עירובין בפנימית ג"כ צריך הפנימי לבטל רשותו לשתי החצרות, ולא סגי בשיבטל לפנימית לבד ויהא הוא אורח לגביהו ולא יאסור עליהן ואח"כ יסלקו הם עצמן לגמרי מלהשתמש בחצר החיצונה.

הגנה בעצמך... בית עם כמה דיורים ושכחו לערב האם יש אופן להתיר הטלטול לכולם או עכ"פ לאחד מהם?

זכות הלימוד

כל הזכויות שמורות
המחזור לשימוש מ"ל ויש
© מתחלת הסתיו

דפי שיעורים ושבליאות

משנה ברורה

מן סימן שפ סעיף ג
עד סימן שפא סעיף ד

ו' תמוז

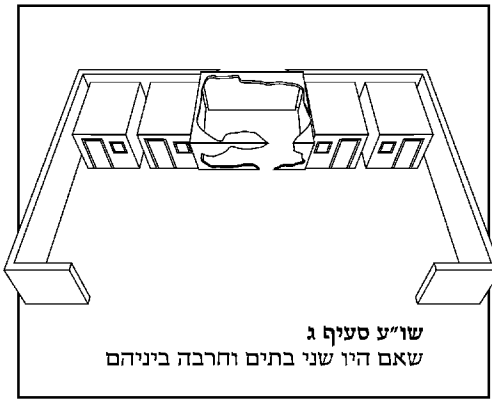
מחזור שינתיים

חלק ב'

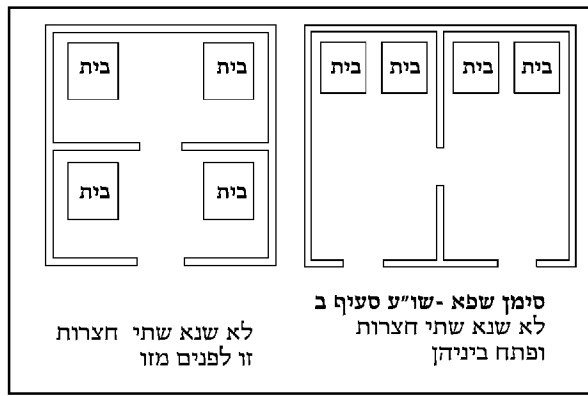
1800 466-7593

www.Hilchusadyoma.org

כל הזכויות שמורות
ואסור להעתיקם בלי רשות
מהגות המפעל ©

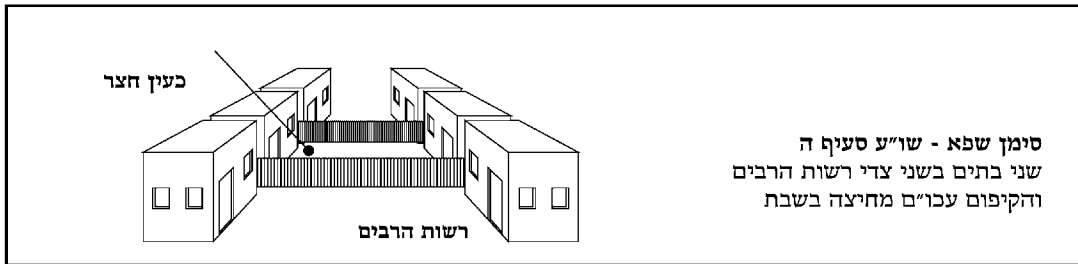

שו"ע סעיף ג
שאם היו שני בתים וחרבה ביניהם

סימן שפא - שו"ע סעיף ב'
לא שנא שתי חצרות
זו לפניו מזו

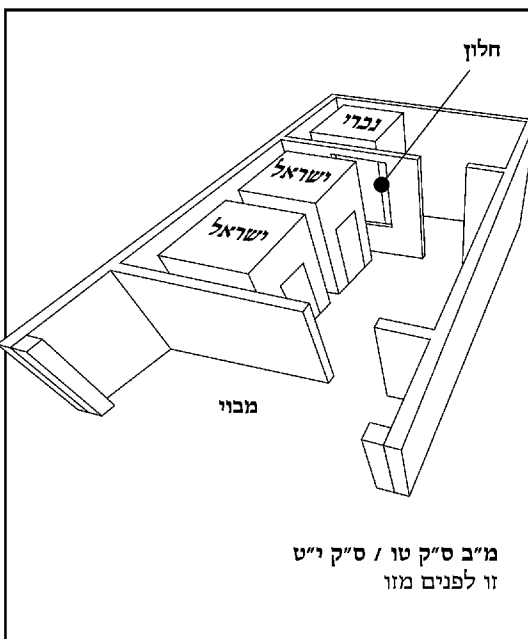
סימן שפא - שו"ע סעיף ב'
לא שנא שתי חצרות
ופתח ביניהן

כעין חצר

רשות הרבים

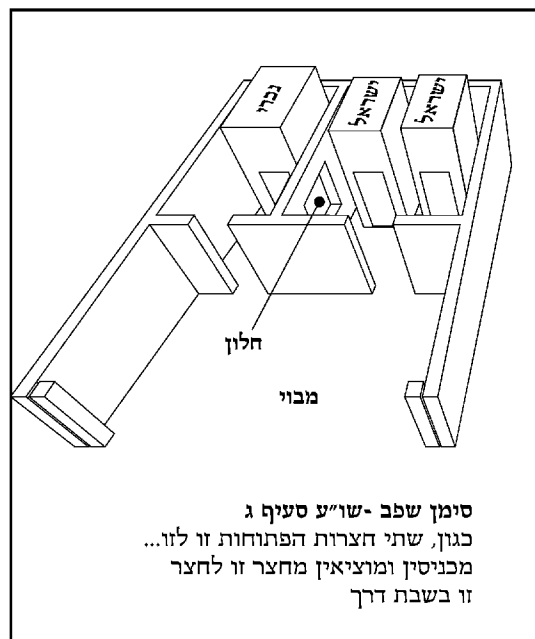
סימן שפא - שו"ע סעיף ה
שני בתים בשני צדי רשות הרבים
והקיפום עכו"ם מחיצה בשבת

חלון

מבוי

מ"ב ס"ק טו / ס"ק י"ט
זו לפניו מזו

חלון

מבוי

סימן שפב - שו"ע סעיף ג
כגון, שתי חצרות הפתוחות זו לזו...
מכניסין ומרציאין מחצר זו לחצר
זו בשבת דרך

משנה ברורה

מן סימן שפא סעיף ד
עד סימן שפב סעיף ג

ז' תמוז

מחזור שינתיים

חלק ב'

משנה ברורה

מן סימן שפב סעיף ג
עד סימן שפב סעיף יג

ח' תמוז

מחזור שינתיים

חלק ב'

לא עירבו ביניהם האם יכולין לבטל רשותם?

יש ביטול רשות מבית לבית, שאם היו שני בתים ופתח ביניהם ולא עירבו א' מבטל רשות לחבירו, ואפילו המבטל מותר להוציא מביתו לבית חבירו, ואפילו קודם שהחזיק חבירו בביתו יכול הוא להוציא ממנו לבית חבירו, ואפילו היו המבטלין רבים ג"כ מותרין להוציא מביתם לבית חבירן, אבל אינו יכול להוציא מבית חבירו לביתו שאז היה חוזר ומחזיק ברשות שביטל ביחיד לגבי יחיד, ואפילו היה המבטל יחיד וביטל לרבים ג"כ אסור לו להוציא מרשותם לרשותו, ולהכי אם קדם והחזיק אינו יכול לחזור, ואפ"ה בשלא קדם והחזיק אסור לו להוציא, ואפילו אם החזיק זה שביטלו לו ג"כ אסור למבטל להוציא מביתו. וכן אם יש לו חדר פתוח לביתו וביטל רשות ביתו אסור להוציא מהחדר לביתו וה"ה מבית לחדרו, ואפילו אם ביטל גם רשות חדרו בהדיא אסור להוציא מאחד לחבירו. וי"א דאין לבטל מבית לבית אלא אם כן ישאיר לעצמו חדר אחד שלא ביטל אז מותר להכניס אפילו מבית חבירו לביתו, וטוב להחמיר לכתחלה.

האם יש חילוק אם הוא יחיד נגד יחיד או נגד רבים?

כ"ז דוקא ביחיד לגבי רבים, אלא שאותן רבים היו דרים בבית אחד ולא היו צריכין לעירוב, וזה ג"כ מקרי רבים וזה היחיד מקרי אורח לגביהו, ולכן מותר לו להכניס מביתם לביתו ואפילו קודם שהחזיקו. וי"א דיחיד נגד יחיד מיקרי אורח, ולכן יש להתיר אף הכנסה.

אימתי אסור עכו"ם הדר בחצר עם ישראל?

הדר עם העכו"ם בחצר אינו אסור עליו עד שיהיו שני ישראלים דרים בשני בתים ואוסרים זה על זה, אז העכו"ם אסור עליהם שלא יועיל עירובן שמערבין ביניהם עד שישכרו רשות העכו"ם, ואינו אסור עליהם רק להוציא מבתיהם, ומביתו של עכו"ם לחצר או למבוי, אבל בחצר גופא או במבוי כלים ששבתו בתוכם בודאי מותר לטלטל, לאפוקי במקום שאינם אוסרים זה על זה, כגון אב ובניו שמקבלים פרס מאתו שאינם צריכים לערוב אפילו הם דרים כל אחד בבית בפני עצמו בזה אין עכו"ם אסור עליהם וא"צ לשכור רשותו, וי"א דרק בשמכוים על שולחן אחד ולא בשאובלים כב' בתים וצ"ע, אבל בחד בית אפילו יש כמה אנשים

ואובלים כל אחד בפ"ע כחד חשיבי, ובפמ"ג מסתפק קצת אם דוקא כב' בתים או ה"ה בשני חדרים כיון שאוסרין זה ע"ז, אכן להמ"א ב' חדרים חשיבי כשני בתים.

עכו"ם האם צריך להשכיר או סגי שיבטל רשותו?

אינו מועיל שיבטל העכו"ם רשותו אלא צריך שישכירו ממנו, וה"ה דאינו מועיל אם בטלו הישראלים רשותם להעכו"ם. ולכתחלה לכ"ע צריך לעשות השכירות מתחלה ואח"כ העירוב, ואם ירצה לעשות העירוב מתחלה אסור לברך עליו, אכן בדיעבד הוי עירוב אף שעשה השכירות אח"כ, כיון שבזמן בה"ש זמן הלוח העירוב כבר נעשה השכירות. ואפילו מתנה אינו מועיל רק שכירות, ודוקא במתנה רעועה כענין דאיירינן בשכירות, אבל אי נתן לו במתנה גמורה בכתובה גמורה בערכאות מועיל. ואם מהני שאלה תלוי בשתי הדעות המבואר בסי"ב ולדעה ראשונה שם לא מהני.

ישראל שהשכיר ביתו לנכרי האם אסור עליו?

ישראל שהשכיר או השאיל ביתו לעכו"ם אינו אסור עליו, ולא דוקא עליו אינו אסור אלא גם על אחרים הדרים שם אינו אסור, ולפ"ז באם אין בע"ב דר שם בעצמו כלל רק השכיר את חצירו לישראלים אחרים וגם לנכרי אוסר הנכרי עליהם, ולהגר"א דוקא בשהתנה המשכיר או המשאיל שיכול לסלקו בכל שעה שירצה, ובהיכא דלא יכול לסלוקה בודאי אסור עליו, ולא חילק כלל בין ישראל לכותי רק בין יכול לסלקו לאין יכול לסלקו, וביכול לסלקו גם להרמב"ם יש להקל.

נכרי שהשכיר ביתו לישראל האם אסור עליו?

אבל אם הבית של א"י ושכרו ישראל ממנו ועכו"ם המשכיר דר בבית עמו, אין שכירות הבית מועיל לענין שכירות העירוב, ודוקא ביש לו להעכו"ם חדר מיוחד, דאם יש לו רשות לישראל להשתמש בכל הבית לא גרע משכירו ולקישו של העכו"ם ולא יצטרך לשכור רשותו. ישראל שיש לו ב' בתים בחצר שא"י דר בה, והוא דר בבית אחד והשניה השכיר לישראל אחר, אע"פ שיש לו תפיסה בבית שהשאיר בו כלים שאינם נטלים בשבת ומחמת זה אין צריכין לערב ביניהם, לא מהני וצריכים לשכור מעכו"ם, וצ"ע.

בנינים השייכים להממשלה וישראלים דרים שם ממי צריכין לשכור הרשות?

הגב' בעצמך...

ל"בחד שחזן עירך אר"ח עם משנה ברורה

כל הזכויות שמורות. אסור לזייף או לשכור לזייף. © מנהלת הסגל

זכות הלימוד